Література :

1. Денисовець Т. М., Квак О. В. Значення фізичної культури у формуванні здорового способу життя студентів у закладах вищої освіти. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. 2020. № 2 (122). С. 51–55.

2. Захарова О. В., Мотузенко Т. Є., Махно В. В. Заняття з фізичного виховання у процесі розв'язання проблеми дефіциту рухової активності студентської молоді. *Наукові записки.* 2022. № 206. С. 133–140.

УДК 378.147:37.013

ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Семенов А.І., ст. викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасний етап розвитку суспільства, науки та освіти висуває нові вимоги до якості підготовки майбутніх фахівців, зокрема в галузі педагогіки й фізичного виховання. Високий рівень конкуренції на ринку праці потребує не лише ґрунтовних професійних знань, а й сформованості особистісних і соціальних навичок, таких як комунікабельність, відповідальність, критичне мислення, уміння працювати в команді та здатність до самоосвіти. Саме тому сучасна система вищої освіти має бути спрямована на формування гармонійно розвиненої особистості — компетентного, ініціативного та творчого фахівця, який здатен ефективно діяти в умовах постійних змін [1].

Одним із ключових завдань професійної підготовки майбутніх педагогів є поєднання розвитку професійних компетентностей і особистісних якостей. Традиційні підходи до навчання вже не забезпечують достатнього рівня готовності здобувачів освіти до реальних викликів професії, адже акцентують переважно на засвоєнні теоретичних знань. Натомість сучасна освіта потребує інтеграції практичного досвіду, емоційного інтелекту та рефлексивного мислення у процес професійного становлення.

Компетентність, як узагальнена здатність особистості ефективно розв'язувати професійні та життєві завдання, охоплює не лише знання та вміння, а й мотивацію, цінності, емоційно-вольові якості, стиль мислення та поведінку. Формування компетентності передбачає розвиток таких ключових якостей, як ініціативність, самостійність, здатність до прогнозування наслідків власних дій, готовність до навчання впродовж життя. У цьому контексті розвиток особистісних навичок (soft skills) стає не менш важливим, ніж набуття професійно-технічних знань (hard skills).

Процес становлення майбутнього фахівця має будуватися на принципах гуманізації, інноваційності та інтеграції. Особливе значення набуває створення інноваційного освітнього середовища у вищому навчальному закладі, яке забезпечує відкритість, інформаційну насиченість, гнучкість, інтерактивність та можливість для самореалізації. Таке середовище сприяє розвитку критичного мислення, креативності, уміння співпрацювати, долати комунікативні бар'єри, а також формує мотивацію до професійного та особистісного зростання [2].

Розвиток професійних і особистісних навичок майбутніх фахівців здійснюється через:

-інтеграцію навчальної, наукової та практичної діяльності;

-використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні;

-формувальне оцінювання та самооцінку професійних досягнень;

-створення ситуацій успіху, що стимулюють самопізнання й упевненість у власних силах;

-підтримку наставництва, співпраці та рефлексії між здобувачами освіти й викладачами.

Суттєву роль у професійному розвитку відіграє мотиваційно-ціннісна складова. Саме вона визначає спрямованість майбутнього фахівця, його готовність до інноваційної діяльності та прагнення до постійного самовдосконалення. Формування позитивної професійної мотивації потребує поєднання теоретичних знань, практичних умінь і особистісних переконань, які відображають внутрішню позицію студента щодо обраної професії [3].

Ефективність розвитку професійних і особистісних якостей забезпечується за допомогою інноваційних педагогічних технологій — інтерактивних методів навчання, проектної діяльності, тренінгів, коучингу, симуляційних вправ, технологій змішаного та дистанційного навчання. Такі підходи стимулюють активну участь здобувачів у навчальному процесі, формують відповідальність за результати власного навчання, сприяють розвитку критичного та креативного мислення.

Отже, професійна підготовка майбутніх фахівців — це не лише засвоєння певного обсягу знань і навичок, а передусім розвиток особистості, її світогляду, етичних установок і соціальної активності. Система освіти має бути спрямована на формування фахівця, здатного адаптуватися до змін, проявляти лідерські якості, ефективно взаємодіяти з людьми та приймати відповідальні рішення.

Розвиток професійних та особистісних навичок майбутніх фахівців є одним із ключових напрямів модернізації вищої освіти. Його ефективність визначається здатністю освітнього процесу забезпечити єдність інтелектуального, емоційного, морального та комунікативного розвитку особистості. Тільки за умови гармонійного поєднання професійної

компетентності й особистісного потенціалу можливе формування конкурентоспроможного, мобільного та відповідального фахівця, здатного діяти в динамічному світі й реалізовувати себе в різних соціально-професійних контекстах [2].

Література :

1. Степанченко Н. І. Методика професійної підготовки учителів фізичного виховання : навч-метод. посіб. Львів : ДРУКАРТ, 2016. 62 с.

2. Педагогічна майстерність : підручник / І. А. Зязюн та ін. ; за ред. І. А. Зязюна. 3-тє вид., допов. і переробл. Київ : СПД Богданова А. М., 2008. 376 с.

3. Степанченко Н. І. Концепція професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання. Львів : ДРУКАРТ, 2016. 42 с.

УДК 378.147:005.336.2

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ТА ОСОБИСТІСНИХ НАВИЧОК МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЧЕРЕЗ УЧАСТЬ У НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ І КОНКУРСАХ

Бочарова Н.А., к.е.н., доцент, Носова Л.В., здобувачка
Харківській національний автомобільно-дорожній університет

У сучасних умовах трансформації системи вищої освіти особливої ваги набуває формування у здобувачів вищої освіти не лише професійних знань, а й розвинених особистісних та комунікативних навичок,